

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 115/2012**z dnia 9 lutego 2012 r.****nakładające tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części pochodzących z Indii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 12,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 13 maja 2011 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie postępowania antysubsydyjnego („postępowanie AS”) w odniesieniu do przywozu do Unii niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części pochodzących z Indii („Indie” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) W tym samym dniu Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu do Unii niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części pochodzących z Indii, i wszczęła odrębne dochodzenie („postępowanie AD”).
- (3) Postępowanie AS wszczęto w następstwie skargi złożonej w dniu 31 marca 2011 r. przez Europejski Instytut Przemysłowych Elementów Złącznych (EIFI) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części. Wspomniana skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na subsydiowanie wymienionego produktu i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające do wszczęcia postępowania.

- (4) Przed wszczęciem postępowania i zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja powiadomiła władze publiczne Indii o otrzymaniu odpowiednio udokumentowanej skargi zawierającej zarzut, iż subsydiowany przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części pochodzących z Indii powoduje istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Władze publiczne Indii zostały zaproszone do wzięcia udziału w konsultacjach mających na celu wyjaśnienie sytuacji w odniesieniu do treści skargi oraz osiągnięcie wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Nie osiągnięto takiego rozwiązania.

1.2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (5) Komisja oficjalnie zawiadomiła o wszczęciu postępowania wnoszących skargę producentów unijnych, innych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących, importerów, zainteresowanych użytkowników, a także władze Indii. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (6) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

1.2.1. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Indiach

- (7) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących w Indiach w zawiadomieniu o wszczęciu uwzględniono możliwość przeprowadzenia kontroli wyrywkowej w celu stwierdzenia subsydiowania zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.
- (8) Aby Komisja mogła ustalić, czy potrzebna jest kontrola wyrywkowa, i w razie potrzeby dokonać doboru próby, producentów eksportujących w Indiach wezwano do zgłoszenia się w ciągu 15 dni od daty wszczęcia dochodzenia oraz do podania podstawowych informacji dotyczących wielkości sprzedaży eksportowej i krajowej, dokładnego opisanie ich działalności w zakresie wytwarzania produktu objętego postępowaniem oraz podania nazw i zakresu działalności wszystkich przedsiębiorstw z nimi powiązanych uczestniczących w produkcji lub sprzedaży produktu objętego postępowaniem w okresie od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia 31 marca 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Dz.U. C 142 z 13.5.2011, s. 36 oraz tytuł zmieniony w sprostowaniu (2011/C 199/08) w Dz.U. C 199 z 7.7.2011, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. C 142 z 13.5.2011, s. 30 oraz tytuł zmieniony w sprostowaniu (2011/C 199/09) w Dz.U. C 199 z 7.7.2011, s. 13.

- (9) Przy doborze próby reprezentatywnej skonsultowano się również z właściwymi organami władzy w Indiach.
- (10) W sumie pięciu producentów eksportujących, w tym grupa przedsiębiorstw powiązanych w Indiach, przedstawiło, w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu, wymagane informacje i zgodziło się na włączenie ich do próby. Te współpracujące przedsiębiorstwa zgłosiły wywóz do Unii produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem. Porównanie danych Eurostatu dotyczących przywozu z wielkością wywozu do Unii produktu objętego postępowaniem zgłoszoną w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem przez pięć współpracujących przedsiębiorstw wykazało, że poziom współpracy producentów eksportujących z Indii wyniósł prawie 100 %. Próbę dobrano zatem na podstawie informacji przedłożonych przez wspomnianych pięciu producentów eksportujących.
- 1.2.2. *Dobór próby współpracujących przedsiębiorstw w Indiach*
- (11) Zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, jaką można rozsądnie zbadać w dostępnym czasie. Dobrana próba składała się z trzech przedsiębiorstw reprezentujących około 98 % całkowitej wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem z Indii do Unii.
- (12) Zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego przeprowadzono konsultacje z zainteresowanymi stronami i władzami Indii w sprawie doboru próby. Dwóch nieobjętych próbą producentów eksportujących również domagało się włączenia do próby. Jednak mając na uwadze reprezentatywność proponowanej próby, jak wskazano w powyższym motywie 11, stwierdzono, że zmiana lub rozszerzenie próby nie są konieczne.
- 1.2.3. *Indywidualne badanie przedsiębiorstw niewłączonych do próby*
- (13) Wniosek o indywidualne badanie zgodnie z art. 27 ust. 3 rozporządzenia podstawowego otrzymano od nieobjętego próbą producenta eksportującego. Badanie tego wniosku na etapie tymczasowym byłoby zbyt uciążliwe. Decyzja o tym, czy przedsiębiorstwu zostanie przyznane badanie indywidualne, zostanie podjęta na późniejszym etapie.
- 1.2.4. *Kontrola wrywkowa producentów unijnych*
- (14) Ze względu na dużą liczbę producentów unijnych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewi-
- dziano możliwość zastosowania kontroli wrywkowej w celu ustalenia szkody zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.
- (15) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych. Próba ta składała się z pięciu przedsiębiorstw spośród 15 producentów unijnych, którzy byli znani przed wszczęciem dochodzenia i zostali dobrani na podstawie wielkości sprzedaży, rozmiaru i lokalizacji geograficznej w Unii. Reprezentowały one 37 % łącznej szacowanej produkcji unijnej podczas OD. Zainteresowane strony zostały wezwane do zapoznania się z dokumentacją i przedłożenia uwag na temat stosowności tego wyboru w terminie 15 dni od daty publikacji zawiadomienia o wszczęciu. Żadna z zainteresowanych stron nie wniosła sprzeciwu wobec proponowanej próby składającej się z pięciu przedsiębiorstw.
- (16) Na późniejszym etapie jeden z pięciu objętych próbą producentów unijnych wycofał się ze współpracy. Pozostałe cztery objęte próbą przedsiębiorstwa reprezentowały 32 % łącznej szacowanej produkcji unijnej podczas OD. Dlatego też próba była wciąż uznawana za reprezentatywną dla przemysłu unijnego. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie trzech spośród wskazanych przedsiębiorstw. Na tymczasowym etapie dochodzenia uznano, że szczegółowa analiza dokumentów jest wystarczająca do zweryfikowania danych przedłożonych przez czwarte przedsiębiorstwo objęte próbą.
- 1.2.5. *Kontrola wrywkowa importerów niepowiązanych*
- (17) Ze względu na potencjalnie dużą liczbę importerów zaangażowanych w postępowanie, w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano możliwość zastosowania kontroli wrywkowej odnośnie do importerów zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego. Dwóch importerów przedstawiło wymagane informacje w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu i zgodziło się na włączenie ich do próby. Ze względu na małą liczbę importerów, którzy się zgłosili, zdecydowano o niestosowaniu kontroli wrywkowej.
- 1.2.6. *Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i weryfikacje*
- (18) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Wysłano zatem kwestionariusze do władz publicznych Indii, objętych próbą producentów eksportujących w Indiach, objętych próbą producentów unijnych, współpracujących importerów w Unii oraz do wszystkich użytkowników zainteresowanych dochodzeniem.

- (19) Wpłynęły odpowiedzi od władz publicznych Indii, objętych próbą producentów eksportujących oraz czterech objętych próbą producentów unijnych. Żaden importer lub użytkownik, z którym nawiązano kontakt, nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (20) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje przedłożone przez zainteresowane strony i uznane za niezbędne do wstępnego stwierdzenia subsydiowania, ustalenia wynikającej z niego szkody oraz oceny interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne zostały przeprowadzone w lokalach władz publicznych Indii w Delhi oraz na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci w Unii

- Inox Viti di Cattinori Bruno & C.s.n.c., Grumello del Monte, Włochy;
- Bontempi Vibo S.p.A., Rodengo Saiano, Włochy,
- Ugivis S.A., Belley, Francja;

Producenci eksportujący w Indiach

- Viraj Profiles Limited, Boisar, Dist. Thane, Maharashtra,
- Agarwal Fastners Pvt. Ltd., Vasai (East), Dist. Thane, Maharashtra,
- Raajratna Ventures Ltd., Ahmedabad, Gujarat.

1.3. Okres objęty dochodzeniem

- (21) Dochodzenie w sprawie subsydiowania i szkody objęło okres od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia 31 marca 2011 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od 2008 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (22) Produktem objętym postępowaniem są elementy złączne ze stali nierdzewnej i ich części pochodzące z Indii, obecnie objęte kodami CN 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 i 7318 15 70.

2.2. Produkt podobny

- (23) Stwierdzono, że produkt objęty postępowaniem, produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym w Indiach, a także produkt produkowany i

sprzedawany na rynku unijnym przez przemysł unijny mają te same podstawowe cechy fizyczne, chemiczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania. Produkty te uznaje się zatem tymczasowo za produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3. SUBSYDIOWANIE

3.1. Wprowadzenie

- (24) Na podstawie informacji zawartych w skardze i w oparciu o odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji objęto dochodzeniem następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że obejmują udzielanie subsydiów:

- a) program „Duty Entitlement Passbook”;
- b) program „Advance Authorisation”;
- c) program „Export Promotion Capital Goods”;
- d) program „Export Oriented Units”;
- e) program „Focus Product”;
- f) program „Export Credit”.
- g) program „Electricity Duty Exemption”.

- (25) Programy wymienione powyżej w lit. a) do e) opierają się na Ustawie o handlu zagranicznym (rozwój i regulacja) („Foreign Trade (Development and Regulation) Act”) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie dnia 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się władze publiczne Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Foreign Trade Policy” („Polityka handlu zagranicznego”), które ministerstwo handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dokument „Foreign Trade Policy” odpowiadający OD niniejszego dochodzenia to „FT-policy 09-14”. Ponadto władze publiczne Indii w „Podręczniku procedur, tom I” („HOP I 09-14”) przedstawiły również procedury, które regulują „FT-policy 09-14”. Podręcznik procedur jest również regularnie aktualizowany.

- (26) Program „Export Credit” wymieniony wyżej pod lit. f) jest oparty na sekcji 21 i 35A indyjskiej Ustawy o regulacji bankowości z 1949 r., która zezwala Indyjskiemu Bankowi Rezerw (Reserve Bank of India, „RBI”) na kierowanie bankami komercyjnymi w dziedzinie kredytów eksportowych.

- (27) Program „Electricity Duty Exemption” wymieniony wyżej pod lit. g) jest zawarty w Pakietowym programie zachęt 2007 (Package Scheme of Incentives 2007) władz publicznych stanu Maharasztra, rezolucja nr PSI-1707/(CR-50)/IND-8 z dnia 30 marca 2007 r.
- 3.2. Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPB”)**
- a) Podstawa prawna
- (28) Szczegółowy opis programu DEPB zawarto w rozdziale 4.3 „FT-policy 09-14” oraz w rozdziale 4 „HOP I 09-14”.
- b) Kwalifikowalność
- (29) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.
- c) Stosowanie programu DEPB w praktyce
- (30) Eksporter może złożyć wniosek o przyznanie mu w ramach programu DEPB kredytów, które są obliczane jako procent od wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Stawki w ramach programu DEPB zostały ustalone przez władze indyjskie dla większości produktów, w tym dla produktu objętego postępowaniem. Stawki DEPB ustalono w oparciu o standardowe normy nakładów i wyników (Standard Input Output Norms, „SION”) uwzględniające domniemaną część przywozu w nakładach na wywożony produkt oraz wartość należności celnych za ten domniemany przywóz, niezależnie od tego, czy cła przywozowe zostały rzeczywiście zapłacone czy nie.
- (31) Aby kwalifikować się do korzystania z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. W momencie dokonywania transakcji wywozowej eksporter musi przedłożyć władzom indyjskim oświadczenie o dokonywaniu wywozu w ramach programu DEPB. Aby towary mogły zostać wywiezione, indyjskie organy celne wydają w trakcie wysyłki wywozowy dokument przewozowy. Dokument ten wskazuje między innymi kwotę kredytu w ramach programu DEPB, jaki ma zostać przyznany tej transakcji wywozowej. W tym momencie eksporter wie, jakie korzyści uzyska. Po wystawieniu wywozowego dokumentu przewozowego przez organy celne rząd Indii nie może odmówić przyznania kredytu w ramach DEPB.
- (32) Stwierdzono, że zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach kredyty w ramach programu DEPB mogą być księgowane zgodnie z zasadą memoriałową jako przychód na rachunkach bankowych podmiotu gospodarczego, po wywiązaniu się ze zobowiązania wywozowego. Środki te mogą być przeznaczone na zapłatę ciał związanych z późniejszym przywozem jakichkolwiek towarów, z wyjątkiem dóbr kapitałowych i towarów, w stosunku do których istnieje ograniczenia przywozowe. Towary przywożone z wykorzystaniem tak uzyskanych kredytów mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystane do innych celów. Kredyty w ramach programu DEPB są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 24 miesięcy od daty wydania.
- (33) Wnioski o przyznanie kredytu w ramach programu DEPB są składane w formie elektronicznej i mogą obejmować nieograniczoną liczbę transakcji wywozowych. Nie istnieją de facto ściśle określone terminy składania wniosków o przyznanie kredytu w ramach programu DEPB. System elektroniczny używany do zarządzania programem DEPB nie wyklucza automatycznie transakcji wywozowych przekraczających termin składania wniosków wspomniany w rozdziale 4.47 „HOP I 09-14”. Ponadto, jak zostało to wyraźnie określone w rozdziale 9.3 „HOP I 09-14”, wnioski, które wpłynęły po upływie terminu składania wniosków, mogą nadal być rozpatrywane pod warunkiem uiszczenia niewielkiej opłaty karnej.
- (34) Ustalono, że dwa objęte próbą przedsiębiorstwa, Agarwal Fastners Pvt. Ltd. oraz Raajratna Ventures Ltd., korzystały z powyższego programu w OD.
- d) Wnioski dotyczące DEPB
- (35) Program DEPB zapewnia subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt przekazany z programu DEPB stanowi wkład finansowy władz publicznych Indii, ponieważ zostanie ostatecznie wykorzystany na wyrównanie należności celnych przywozowych, tym samym zmniejszając przychody władz publicznych Indii uzyskiwane z tytułu cła, które byłoby należne w przeciwnym wypadku. Ponadto kredyty w ramach programu DEPB przynoszą korzyści eksporterowi, gdyż poprawiają jego płynność finansową.
- (36) Poza tym korzyści w ramach programu DEPB są uwarunkowane prawnie wynikami wywozu i tym samym są uważane za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (37) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ciał zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ciał zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1) lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie jest zgodny z przepisami określonymi w załączniku I lit. i), w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ciał) i w załączniku III (definicja i zasady zwrotu ciał zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. W szczególności eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych w procesie produkcji, a kwota przyznanego kredytu nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich komponentów. Ponadto nie istnieje żaden system ani procedura służąca ustaleniu ilości komponentów wykorzystanych w procesie produkcji wywożonego produktu lub stwierdzeniu ewentualnej nadwyżki zaistniałych należności celnych przywozowych w rozumieniu załącznika I lit. i) oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Wreszcie eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu DEPB niezależnie od tego, czy przywozi jakiegokolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów,

bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, których można było użyć jako komponentów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DEPB.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (38) Zgodnie z art. 3 ust. 2 i art. 5 rozporządzenia podstawowego kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została wyliczona w kategoriach korzyści przyznanych odbiorcy, których istnienie stwierdzono w OD. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu władze publiczne Indii ponoszą odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z opłat celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko organy celne wystawią eksportowy dokument przewozowy, określający między innymi wysokość kredytu przyznanego w ramach DEPB w odniesieniu do tej konkretnej transakcji wywozowej, władze publiczne Indii nie mogą już decydować o przyznaniu subsydium. W świetle powyższego za właściwe uznaje się dokonanie wyceny korzyści z programu DEPB jako sumy kredytów przyznaných na transakcje wywozowe dokonane w ramach tego programu w OD.
- (39) W przypadkach uzasadnionych roszczeń niezbędne opłaty poniesione na rzecz uzyskania subsydium zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty uzyskanych kredytów, aby otrzymać kwoty subsydiów wyrażone w liczniku, w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została przydzielona do łącznej wartości obrotów z wywozu w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (40) Stopa subsydiowania w OD dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem, ustalona w odniesieniu do tego programu, wynosi od 4,70 % do 6,53 %.

3.3. Program „Advance Authorisation” („AA”)

a) Podstawa prawna

- (41) Szczegółowy opis programu został zawarty w pkt 4.1.3–4.1.14 „FT-policy 09-14” i w rozdziałach 4.1–4.30A „HOP I 09-14”.

b) Kwalifikowalność

- (42) Program AA składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo poniżej w motywie 43. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem kwalifikowalności. Producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z wytwórcami pomocniczymi kwalifikują się do podprogramu AA w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz do podprogramów AA w ramach zapotrzebowań rocznych. Producenci eksportujący realizujący dostawy do eksportera

końcowego kwalifikują się do udziału w programie AA z tytułu dostaw pośrednich. Główni kontrahenci zaopatrujący kategorie „uznane za wywóz” wymienione w pkt 8.2 „FT-policy 09-14”, tacy jak dostawcy do jednostek zorientowanych na wywóz (export oriented unit, „EOU”), kwalifikują się do udziału w podprogramie AA w odniesieniu do kategorii „uznane za wywóz”. Wreszcie, dostawcom pośrednim dla producentów eksportujących przysługują świadczenia na kategorie „uznane za wywóz” w ramach podprogramów „Advance Release Order” („ARO”) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej).

c) Zastosowanie w praktyce

- (43) Program AA stosuje się do:

- (i) *wywozu fizycznego*: jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz komponentów do produkcji określonego wyrobu przeznaczonego do wywozu. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony do wywozu musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu wyszczególniona jest ulga przywozowa i obowiązek wywozu wraz z typem produktu przeznaczonego do wywozu;
- (ii) *zapotrzebowania rocznego*: takie zezwolenie nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym do wywozu, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami pokrewnymi). Posiadacz zezwolenia może – do pewnej wartości progowej ustalonej na podstawie jego działalności eksportowej z poprzednich okresów – srowadzać bezcłowo wszelkie komponenty, jakie zostaną wykorzystane do produkcji wszelkich artykułów wchodzących w skład takiej grupy produktów. Może on zdecydować o wywozie otrzymanego produktu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła;
- (iii) *dostaw pośrednich*: ten podprogram obejmuje przypadki, w których dwóch producentów zamierza produkować jeden produkt eksportowy i podzielić proces produkcji. Producent eksportujący, który wytwarza produkt pośredni, może dokonywać bezcłowego przywozu komponentów oraz uzyskać na ten cel wsparcie w ramach programu AA przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i jest zobowiązany do wywozu gotowego produktu;
- (iv) *kategorii „uznanych za wywóz”*: ten podprogram umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz komponentów do produkcji, które wymagane są przy produkcji towarów sprzedawanych jako „uznane za wywóz” kategoriom klientów wymienionych w pkt 8.2 „FT-policy 09-14”. Według władz publicznych Indii sprzedaż uznana za wywóz odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawanych jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do jednostek zorientowanych na wywóz („EOU”) lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej („SSE”);

- (v) programu „Advance Release Order” („ARO”); posiadacz zezwolenia w ramach programu AA zamierzający sprowadzać komponenty do produkcji ze źródeł w swoim kraju zamiast przywozu bezpośredniego ma możliwość nabycia ich z użyciem ARO. W takich przypadkach zezwolenia zaliczkowe są poświadczane jako ARO i przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia dostawcę lokalnego do korzystania ze świadczeń z tytułu kategorii uznanych za wywóz zgodnie z pkt 8.3 dokumentu „FT-policy 09-14” (czyli z AA na dostawy pośrednie/kategorii uznane za wywóz, zwrotu ceł za uznany wywóz i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego). W ramach mechanizmu ARO cła i podatki refundowane są dostawcy zamiast eksporterowi końcowemu w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do komponentów ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu;
- (vi) krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej): podprogram ten, podobnie jak ten wymieniony powyżej, obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza zezwolenia zaliczkowego. Posiadacz zezwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie krajowej akredytywy na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zostanie zatwierdzone przez bank jedynie w odniesieniu do wartości i ilości towaru pochodzącego ze źródeł lokalnych, a nie z przywozu. Dostawca lokalny będzie uprawniony do świadczeń za kategorii uznane za wywóz zgodnie z pkt 8.3 „FT Policy 09-14” (tj. z programu AA dla dostaw pośrednich/kategorii uznanych za wywóz, zwrotu ceł za uznany wywóz i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego).
- (44) Jedno objęte próbą przedsiębiorstwo uzyskało zwolnienia w ramach programu AA związane z produktem objętym postępowaniem w OD. Przedsiębiorstwo to skorzystało z jednego z podprogramów, tj. z programu AA na wywóz fizyczny. W związku z tym nie jest potrzebne ustalenie konieczności zastosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do pozostałych, niewykorzystanych podprogramów.
- (45) W celu umożliwienia przeprowadzenia kontroli przez władze Indii posiadacz zezwolenia zaliczkowego jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „zgodnej z prawdą i odpowiedniej dokumentacji dotyczącej zużycia i wykorzystania towarów przywożonych bezcłowo/pozyskiwanych w kraju” we wskazanym formacie (rozdziały 4.26, 4.30 i załącznik 23 do „HOP I 09-14”), czyli rejestru rzeczywistego zużycia. Rejestr ten musi podlegać weryfikacji przez zewnętrznego biegłego rewidenta/księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednia ewidencja zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z załącznikiem 23 są prawdziwe i poprawne pod każdym względem.
- (46) W odniesieniu do podprogramu, z którego skorzystało przedsiębiorstwo objęte postępowaniem w OD, tj. wywozu fizycznego, zarówno ulga przywózowa, jak i obowiązek wywozu są ustalane pod względem wielkości i wartości przez władze publiczne Indii oraz są udokumentowane w treści zezwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu zezwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach AA ustalają władze publiczne Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników („SION”), obejmujących większość produktów, w tym produkt objęty postępowaniem. Przywożone komponenty nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia odpowiedniego produktu przeznaczanego na wywóz. Obowiązek wywozowy musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania zezwolenia (24 miesiące z możliwością dwukrotnego przedłużenia każdorazowo o 6 miesięcy).
- (47) W dochodzeniu ustalono, że określone przez władze Indii wymogi dotyczące kontroli albo nie były przestrzegane, albo nie zostały jeszcze sprawdzone w praktyce.
- (48) Przedsiębiorstwo korzystające z programu prowadziło pewnego rodzaju rejestr produkcji i zużycia. Załącznik 23 nie został jednak prawidłowo wypełniony i dlatego nie mógł być uznany za rejestr rzeczywistego zużycia, jak wskazano w rozdziałach 4.26, 4.30 „HOP I 09-14”. Rejestr rzeczywistego zużycia w OD nie był dostępny, w związku z czym niemożliwa była weryfikacja między innymi zapisów dotyczących zużycia w celu ustalenia, które komponenty i w jakiej ilości były zużyte do produkcji wywożonego produktu, zgodnie z kopią załącznika 23. Jeżeli chodzi o wymagania dotyczące kontroli, o których mowa w motywie 45 powyżej, przedsiębiorstwo nie prowadziło ewidencji w zakresie sposobu, w jakim odbywała się weryfikacja. Nie było planu audytu ani żadnych dodatkowych materiałów dotyczących przeprowadzonego audytu (np. sprawozdania z audytu), nie zachowano też żadnych informacji dotyczących stosowanej metodyki i szczególnych wymogów potrzebnych do wykonania tak dokładnej pracy, wymagającej szczegółowej wiedzy technicznej na temat procesów produkcyjnych. Jakikolwiek nadmierne umorzenie dokonane przez przedsiębiorstwo i zgłoszone w załączniku 23 nie pociągało za sobą żadnej interwencji lub kontroli ze strony odpowiednich organów. Podsumowując, uznaje się, że eksporter objęty dochodzeniem nie był w stanie wykazać, że odpowiednie postanowienia „FT-policy 09-14” zostały spełnione.
- d) Wnioski dotyczące programu AA
- (49) Zwolnienie z należności celnych przywózowych stanowi subsyduium w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest to finansowy wkład władz publicznych Indii, które przyznały korzyści eksporterowi objętemu dochodzeniem.
- (50) Dodatkowo subsydia związane z „programem AA - wywóz fizyczny” są niewątpliwie uwarunkowane prawnie wynikami wywozu i w związku z tym powinny być uznane za szczególne i stanowić podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tego programu.

- (51) Podprogramu zastosowanego w aktualnie rozpatrywanym przypadku nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on zasadom określonym w załączniku I lit i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Władze publiczne Indii nie zastosowały skutecznie systemu lub procedury weryfikacji w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie komponenty zostały zużyte do wytworzenia produktu wywożonego (część II pkt 4 w załączniku II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze – część II pkt 2 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego). Uznaje się dodatkowo, że same normy SION dotyczące produktu objętego postępowaniem nie były wystarczająco precyzyjne i nie mogą być uznane za system weryfikacji rzeczywistego zużycia, ponieważ struktura tych standardowych norm nie pozwala władzom publicznym Indii zweryfikować z dostateczną dokładnością, jaka ilość komponentów została zużyta w produkcji przeznaczonej do wywozu. Ponadto władze publiczne Indii nie przeprowadziły dalszego badania opartego na rzeczywistości wykorzystanych komponentach, mimo że badanie takie zwykle powinno być dokonane w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (część II pkt 5 w załączniku II oraz część II pkt 3 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego).
- (52) Wymieniony podprogram wymaga zatem stosowania środków wyrównawczych.
- e) Obliczenie kwoty subsydium
- (53) Przy braku dopuszczalnych systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki produkcji czy systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze korzyść stanowiąca podstawę środków wyrównawczych to umorzenie całkowitych należności celnych przywozowych, zwykle należnych przy przywozie komponentów. W związku z powyższym należy zauważyć, że w rozporządzeniu podstawowym przewiduje się nie tylko objęcie wyrównaniem „nadmiernego” umorzenia należności celnych. Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego nadmierne umorzenie należności celnych podlega wyrównaniu wyłącznie pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w załącznikach II i III do rozporządzenia podstawowego. Warunki te nie były jednak spełnione w niniejszym przypadku. Jeżeli zatem nie zostanie wykazany odpowiedni poziom monitorowania, nie ma zastosowania powyższy wyjątek dotyczący systemów zwrotu ceł, natomiast zastosowanie ma zwykła zasada wyrównywania kwot niezapłaconych należności celnych (dochód utracony), a nie jakiegokolwiek domniemanego nadmiernego umorzenia. Zgodnie z częścią II załącznika II oraz częścią II załącznika III do rozporządzenia podstawowego obliczenie takiego nadmiernego umorzenia nie należy do organu prowadzącego dochodzenie. Przeciwnie, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego do organu tego należy jedynie ustalenie wystarczającego dowodu pozwalającego odrzucić adekwatność domniemanego systemu weryfikacji.
- (54) Kwota subsydium dla przedsiębiorstwa, które korzystało z programu AA, została obliczona na podstawie utraconych należności celnych przywozowych (cło podstawowe i szczególne cło dodatkowe) za materiały przywożone w ramach podprogramu w OD (licznik). Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego w przypadku uzasadnionych roszczeń poniesione opłaty, niezbędne w celu uzyskania subsydium, zostały odjęte od kwoty subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wielkość subsydium została przydzielona do obrotów z dokonanego wywozu produktu objętego postępowaniem w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium zależy od wyników wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych towarów.
- (55) Stopa subsydiowania przedsiębiorstwa w OD ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 2,94 %.
- #### 3.4. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCG”)
- a) Podstawa prawna
- (56) Szczegółowy opis programu EPCG zawarto w rozdziale 5 „FT-policy 09-14” oraz w rozdziale 5 „HOP I 09-14”.
- b) Kwalifikowalność
- (57) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi i usługodawcami.
- c) Zastosowanie w praktyce
- (58) Pod warunkiem spełnienia obowiązku wywozu przedsiębiorstwo kwalifikuje się do przywozu dóbr kapitałowych (nowych oraz używanych dóbr kapitałowych) według obniżonej stawki cła. W tym celu władze publiczne Indii na wniosek i za opłatą wydają zezwolenie w ramach programu EPCG. W programie przewidziano obniżoną stawkę należności celnych przywozowych wynoszącą 5 %, która ma zastosowanie do wszystkich dóbr kapitałowych przywożonych w ramach tego programu. Aby spełnić zobowiązanie wywozowe, przywożone dobra kapitałowe muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości dóbr na wywóz w określonym okresie. Zgodnie z „FTP 09-14” dobra kapitałowe mogą być przywożone w ramach programu EPCG ze stawką celną 0 %, ale okres na wypełnienie obowiązku wywozu jest w tym przypadku krótszy, tj. 6 lat zamiast 8 lat od daty wydania zezwolenia. Posiadacze zezwolenia w ramach programu EPCG mogą również zaopatrywać się w dobra kapitałowe lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr kapitałowych może sam skorzystać z uprawnienia na bezcłowy przywóz komponentów potrzebnych do produkcji takich dóbr kapitałowych. Lokalny producent może również ubiegać się o korzyści z tytułu uznania za wywóz w związku z dostawą dóbr kapitałowych do posiadacza zezwolenia w ramach programu EPCG.
- (59) Stwierdzono, że wszyscy objęci próbą producenci eksportujący korzystali z tego programu podczas OD.

d) Wnioski dotyczące programu EPCG

- (60) Program EPCG zapewnia subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Obniżenie stawki cła stanowi wkład finansowy władz publicznych Indii, jako że ulga ta zmniejsza przychody władz publicznych Indii z tytułu cła, które w przeciwnym wypadku byłoby należne. Dodatkowo obniżenie cła przenosi korzyść na eksportera, gdyż kwota cła zaoszczędzonego na przywozie poprawia płynność finansową przedsiębiorstwa.
- (61) Ponadto korzystanie z programu EPCG jest uwarunkowane prawnie wynikami wywozu, ponieważ takich zezwoleń nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten został zatem uznany za szczególnie i wymagający stosowania środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (62) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki następcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzi w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane/włączone do produkcji wywożonych produktów.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (63) Kwota subsydium została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconego cła od przywiezionych dóbr kapitałowych, rozłożonego na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr kapitałowych w branży objętej postępowaniem. Zgodnie z ustaloną praktyką tak obliczona kwota, która odnosi się do OD, została dostosowana poprzez dodanie odsetek z tego okresu, aby odzwierciedlała całkowitą wartość korzyści odniesionych w czasie. Uznano, iż komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem była właściwa dla tego celu. W przypadkach złożenia uzasadnionych roszczeń odjęte zostały niezbędne opłaty poniesione na uzyskanie subsydium, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (64) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została przydzielona do właściwej kwoty obrotów z wywozu uzyskanych w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (65) Stopy subsydiowania w OD dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem, ustalone w odniesieniu do tego programu, wynoszą 0,11 %, 0,16 % i 0,19 %.

3.5. Program „Export Oriented Units” („EOU”)

a) Podstawa prawna

- (66) Szczegółowy opis programu EOU zawarto w rozdziale 6 „FT-policy 09-14” oraz w rozdziale 6 „HOP I 09-14”.

b) Kwalifikowalność

- (67) Z wyjątkiem przedsiębiorstw zajmujących się wyłącznie handlem wszystkie przedsiębiorstwa, które z zasady podejmują się wywozu całej swojej produkcji towarów lub usług, mogą zostać objęte programem EOU. Przedsiębiorstwa działające w sektorze przemysłowym muszą natomiast przekraczać próg minimum inwestycji w środki trwałe, aby zakwalifikować się do programu EOU.

c) Zastosowanie w praktyce

- (68) Jednostki zorientowane na wywóz mogą mieć siedziby i prowadzić działalność na całym terytorium Indii.
- (69) Wniosek o nadanie statusu EOU musi zawierać szczegółowe informacje na najbliższe pięć lat dotyczące między innymi planowanej wielkości produkcji, przewidywanej wartości wywozu, zapotrzebowania przywozowego oraz zapotrzebowania lokalnego. W przypadku gdy władze zaakceptują wniosek przedsiębiorstwa, jest ono informowane o warunkach związanych z powyższym zezwoleniem. Umowa dotycząca przyznania przedsiębiorstwu statusu EOU jest ważna przez pięć lat. Umowę tę można przedłużać na kolejne okresy.

- (70) Najważniejszym zobowiązaniem EOU określonym w FT-policy 09-14 jest uzyskanie przychodów netto w wymianie międzynarodowej („NFE”), co oznacza, że w określonym okresie odniesienia (5 lat) całkowita wartość wywozu musi być wyższa niż całkowita wartość towarów przywożonych.

- (71) Jednostki zorientowane na wywóz mają prawo do następujących ulg:

(i) zwolnienie z należności celnych przywozowych na wszystkie rodzaje towarów (włącznie z dobrami kapitałowymi, surowcami i towarami konsumpcyjnymi) niezbędnych do produkcji, przetwarzania lub w związku z nimi;

(ii) zwolnienie z podatku akcyzowego na towary nabyte ze źródeł lokalnych;

(iii) zwrot centralnego podatku od sprzedaży towarów nabywanych ze źródeł lokalnych;

(iv) pozwolenie na sprzedaż na rynku krajowym części wyprodukowanych wyrobów do wysokości 50 % wartości wywozu FOB, pod warunkiem osiągnięcia dodatknych przychodów netto w wymianie międzynarodowej po opłaceniu należności ulgowych, tj. podatków akcyzowych od produktów gotowych;

- (v) częściowy zwrot podatku zapłaconego od paliwa nabytego od krajowych przedsiębiorstw naftowych;
- (vi) zwolnienie z należnego podatku dochodowego od zysków ze sprzedaży eksportowej na okres 10 lat, począwszy od daty rozpoczęcia działalności, zgodnie z sekcją 10B Ustawy o podatku dochodowym.
- (72) Jednostki działające według tego programu objęte są nadzorem urzędników celnych.
- (73) Jednostki te są prawnie zobowiązane do prowadzenia rzetelnego rejestru wszystkich transakcji przywozowych, zużycia i wykorzystania wszystkich przywożonych materiałów oraz wszystkich zrealizowanych transakcji wywozowych, zgodnie z właściwym punktem „HOP I 09-14”. Dokumenty te należy dostarczać okresowo właściwym organom indyjskim w formie kwartalnych i rocznych sprawozdań z dokonanych postępów.
- (74) Zgodnie z treścią właściwej sekcji „HOP I 09-14” „EOU nie ma w żadnym momencie obowiązku korelowania każdej przesyłki pochodzącej z przywozu z prowadzonym przez siebie wywozem, transferami do innych jednostek, sprzedają krajową na obszarze DTA (»domestic tariff area«) lub zapasami”.
- (75) Krajowa sprzedaż jest wysyłana i rejestrowana za pomocą certyfikacji własnej. Proces wysyłania przesyłek eksportowych przez EOU jest nadzorowany przez urzędnika celnego/urzędnika ds. akcyzy.
- (76) W obecnej sprawie program EOU był stosowany przez jednego z objętych próbą eksporterów. Eksporter ten korzystał z programu w celu przywozu surowców, dóbr kapitałowych i towarów konsumpcyjnych zwolnionych z należności celnych przywozowych, zaopatrywania się na rynku krajowym w towary zwolnione z podatku akcyzowego oraz uzyskania zwrotu podatku od sprzedaży, oraz sprzedaży części swojej produkcji na rynku krajowym. Eksporter skorzystał więc ze wszystkich korzyści opisanych w powyższym motywie 71 w ppkt (i)–(vi). Jeżeli jednak chodzi o zwolnienie z podatku dochodowego na mocy sekcji 10B Ustawy o podatku dochodowym, w dochodzeniu ustalono, że od dnia 1 kwietnia 2010 r. przedsiębiorstwo nie kwalifikowało się do tego zwolnienia. W związku z tym przepisy dotyczące zwolnienia z podatku dochodowego EOU nie były już dalej uwzględniane w kontekście niniejszego dochodzenia.
- (77) Na bardzo późnym etapie przedsiębiorstwo, które uznano za działające jako EOU, przedłożyło szczegółowe uwagi na temat programu, twierdząc m.in., że wiele środków dostępnych w ramach programu EOU nie jest subsydiami stanowiącymi podstawę środków wyrównawczych. Nie można było wtedy zakończyć analizy tych uwag, ale zostaną one należycie uwzględnione na kolejnym etapie niniejszego dochodzenia.
- d) Wnioski w sprawie programu EOU
- (78) Zwolnienie EOU z trzech rodzajów ceł przywozowych (cła podstawowego, podatku na szkolnictwo w ramach cła oraz podatku na szkolnictwo ponadgimnazjalne), jak też zwrot podatku od sprzedaży stanowią wkład finansowy władz publicznych Indii w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Rezygnuje się z pobierania należności przez władze publiczne, które byłyby pobrane w przypadku braku powyższego programu, co oznacza dodatkową korzyść dla EOU w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ pozwala na poprawienie płynności finansowej ze względu na to, że nie trzeba płacić należnych ceł, jak również ze względu na uzyskanie zwrotu podatku od sprzedaży.
- (79) Ponadto program EOU nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on zasadom określonym w załączniku I lit h) i i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Władze publiczne Indii nie zastosowały skutecznie systemu lub procedury weryfikacji w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie komponenty zostały zużyte do wytworzenia produktu wywożonego (część II pkt 4 w załączniku II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze – część II pkt 2 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego). Stosowany system weryfikacji ma na celu monitorowanie obowiązku osiągnięcia przychodów NFE, a nie wykorzystania przywozu do produkcji wywożonych towarów.
- (80) Zwolnienie z podatku akcyzowego oraz z odpowiadających mu należności celnych przywozowych („EED”) nie prowadzi jednak do rezygnacji z dochodu, który jest należny w innych przypadkach. Akcyza, jak też cło dodatkowe, jeżeli są płacone, mogą zostać użyte jako kredyt na własne przyszłe zobowiązania celne w ramach tzw. mechanizmu CENVAT, który jest podobny do systemu VAT i umożliwia przedsiębiorstwom indyjskim odzyskiwanie podatku VAT zapłaconego od zakupionych przez nie towarów przez podatek VAT nałożony na towary sprzedawane. Dlatego też wspomniane cła nie są ostateczne. Za pomocą mechanizmu kredytującego „CENVAT” ostateczne cło nakłada się tylko na wartość dodaną, nie zaś na środki do produkcji.
- (81) Dlatego też jedynie zwolnienie z cła podstawowego, podatku na szkolnictwo w ramach cła i podatku na szkolnictwo ponadgimnazjalne oraz zwrot centralnego podatku od sprzedaży stanowią subsydia w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego. Ulgi te są uwarunkowane prawnie wynikami wywozu i dlatego uważane są za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych na podstawie art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Cel wywozu EOU określony w rozdziale 6.1 FT-policji 09-14 stanowi warunek niezbędny dla uzyskania zachęt finansowych.
- e) Obliczenie kwoty subsydium
- (82) Korzyścią stanowiącą podstawę środków wyrównawczych jest zatem zwolnienie, mające miejsce w OD, z należności celnych przywozowych (cła podstawowego, podatku na szkolnictwo w ramach cła, podatku na szkolnictwo ponadgimnazjalne), które są zwykle należne przy przywozie, jak również zwrot centralnego podatku od sprzedaży.

- (i) Zwolnienie z należności celnych przywozowych (cła podstawowego, podatku na szkolnictwo w ramach cła, podatku na szkolnictwo ponadgimnazjalne) oraz zwrot podatku centralnego od surowców i towarów konsumpcyjnych
- (83) Kwotę subsydiów dla eksportera, który brał udział w programie EOU, obliczono na podstawie niepobranych należności celnych przywozowych (cła podstawowego, podatku na szkolnictwo w ramach cła oraz podatku na szkolnictwo ponadgimnazjalne) nałożonych na całość materiałów przywożonych dla przedsiębiorstw biorących udział w programie oraz podatku od sprzedaży zwróconego w OD. Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego poniesione opłaty, niezbędne do uzyskania subsydium, odjęto od tej sumy celem uzyskania wielkości subsydium w liczniku. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została przydzielona do właściwej kwoty obrotów z wywozu uzyskanych w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości. Margines tak uzyskanego subsydium dla przedsiębiorstwa objętego postępowaniem wyniósł 2,68 %.
- (ii) Zwolnienie z należności celnych przywozowych od dóbr kapitałowych (cła podstawowego, podatku na szkolnictwo w ramach cła, podatku na szkolnictwo ponadgimnazjalne)
- (84) Dobra kapitałowe nie stają się fizycznymi składnikami wyrobów gotowych. Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego korzyść dla przedsiębiorstwa objętego postępowaniem obliczono na podstawie kwoty niezapłaconych należności celnych od przywożonych dóbr kapitałowych rozłożonych na okres, który odzwierciedla normalną amortyzację takich aktywów w jednym z przedsiębiorstw objętych dochodzeniem. Obliczona w ten sposób kwota, którą można wówczas przypisać do OD, została skorygowana poprzez dodanie odsetek obowiązujących we wskazanym okresie, aby oddać wartość korzyści osiągniętej w tym okresie, a tym samym ustalić pełną kwotę korzyści wynikającej dla odbiorcy z zastosowania odnośnego programu. Uznano, iż komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem była właściwa dla tego celu. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została przydzielona do właściwej kwoty obrotów z wywozu uzyskanych w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości. Margines tak uzyskanego subsydium dla przedsiębiorstwa objętego postępowaniem wyniósł 0,05 %.
- (85) Łączny margines subsydium w ramach programu EOU dla przedsiębiorstwa objętego postępowaniem wynosi 2,73 %.
- 3.6. Program „Focus Product” („FP”)**
- a) Podstawa prawna
- (86) Szczegółowy opis programu został zawarty w pkt 3.15–3.17 FT-policy 09-14 i w rozdziałach 3.9–3.11 „HOP I 09-14”.
- b) Kwalifikowalność
- (87) Zgodnie z pkt 3.15.2 FT-policy 09-14 eksporterzy produktów wymienionych w załączniku 37D do „HOP I 09-14” kwalifikują się do tego programu.
- c) Zastosowanie w praktyce
- (88) Eksporter produktów wymienionych w wykazie załącznika 37D do „HOP I 09-14” może wystąpić o świadectwo dotyczące kredytu celnego w ramach programu FP wynoszącego 2 % lub 5 % wartości FOB wywozu. Jednak sektory/produkty objęte Special Focus wymienione w tabeli 2 i tabeli 5 wyżej wymienionego załącznika 37D są uprawnione do świadectwa dotyczącego kredytu celnego wynoszącego 5 % wartości FOB wywozu. Produkt objęty dochodzeniem jest również objęty kategorią produktów Special Focus.
- (89) Program FP jest programem wywozowym ex post, tj. przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu, aby kwalifikować się do uzyskania korzyści w ramach tego programu. W związku z tym przedsiębiorstwo składa wniosek on-line do odpowiednich organów wraz z kopiami zamówienia na wywóz i faktury, bakowym potwierdzeniem dokonania opłat dotyczących wniosku, kopią dokumentów przewozowych i zaświadczeniem banku o otrzymaniu płatności lub zaświadczeniem otrzymania waluty obcej z zagranicy, w przypadku bezpośredniej negocjacji dokumentów. W sytuacji gdy oryginalny egzemplarz dokumentów przewozowych lub zaświadczeń banku o dokonaniu wywozu został przedłożony w celu ubiegania się o korzyści w ramach innego programu, przedsiębiorstwo może przedłożyć poświadczony przez siebie kopie, wskazując organy, u których złożono oryginalne egzemplarze. Wniosek on-line o kredyty w ramach programu FP może objąć maksymalnie 50 dokumentów przewozowych.
- (90) Stwierdzono, że zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach kredyty w ramach FP mogą być księgowane zgodnie z zasadą memoriałową jako przychód na rachunkach bankowych podmiotu gospodarczego, po wywiązaniu się ze zobowiązania wywozowego. Środki te mogą być przeznaczone na zapłatę ceł związanych z późniejszym przywozem jakichkolwiek towarów, z wyjątkiem dóbr kapitałowych i towarów, w stosunku do których istnieją ograniczenia przywozowe. Towary przywożone z wykorzystaniem tak uzyskanych kredytów mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystane do innych celów. Kredyty w ramach FP są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 24 miesięcy od daty wydania.
- (91) Stwierdzono, że jedno z przedsiębiorstw objętych próbą korzystało z tego programu podczas OD.

d) Wnioski dotyczące programu FP

- (92) Program FP zapewnia subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt przekazany z programu FP stanowi wkład finansowy władz publicznych Indii, ponieważ zostanie ostatecznie wykorzystany na wyrównanie należności celnych przywózowych, tym samym zmniejszając przychody władz publicznych Indii uzyskiwane z tytułu cła, które byłyby należne w przeciwnym wypadku. Dodatkowo kredyty w ramach programu FP przynoszą korzyści eksporterowi, gdyż poprawiają jego płynność finansową.
- (93) Ponadto, środki w ramach FP są uwarunkowane na mocy prawa wynikami eksportu, i tym samym są uważane za szczególne i podlegające środkom wyrównawczym zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (94) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1) lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie jest zgodny z przepisami określonymi w załączniku I lit. i), w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) i w załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. W szczególności eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych w procesie produkcji, a kwota przyznanego kredytu nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich komponentów. Ponadto nie istnieje żaden system ani procedura służąca ustaleniu ilości komponentów wykorzystanych w procesie produkcji wywożonego produktu lub stwierdzeniu nadwyżki zaistniałych należności celnych przywózowych w rozumieniu załącznika I lit. i) oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Wreszcie, eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu FP niezależnie od tego, czy przywozi jakiegokolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, których można było użyć jako komponentów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu FP.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (95) Zgodnie z art. 3 ust 2 i art. 5 rozporządzenia podstawowego kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została wyliczona w kategoriach korzyści przyznaných odbiorcy, których istnienie stwierdzono w OD. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu władze publiczne Indii ponoszą odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z opłat celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko organy celne wystawią eksportowy dokument przewozowy, określający między innymi wysokość kredytu przyznanego

w ramach programu FP w odniesieniu do tej konkretnej transakcji wywozowej, władze publiczne Indii nie mogą już decydować o przyznaniu subsydium. W świetle powyższego za właściwe uznaje się dokonanie wyceny korzyści z programu FP jako sumy kredytów przyznaných na transakcje wywozowe dokonane w ramach tego programu w OD.

- (96) W przypadkach uzasadnionych roszczeń niezbędne opłaty poniesione na rzecz uzyskania subsydium zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty uzyskanych kredytów, aby otrzymać kwoty subsydiów wyrażone w liczniku, w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została przydzielona do łącznej wartości obrotów z wywozu w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (97) Stopa subsydiowania dwóch przedsiębiorstw objętych postępowaniem w OD ustalona w odniesieniu do tego programu wynosiła 4,80 %.

3.7. Program „Export Credit” („EC”)

a) Podstawa prawna

- (98) Informacje szczegółowe na temat tego programu są zawarte w Okólniku głównym DBOD nr DIR.(Exp).BC 06/04.02.002/2010-10 (Kredyt eksportowy w walucie zagranicznej/w rupiach) Indyjskiego Banku Rezerw („RBI”), adresowanym do wszystkich banków komercyjnych w Indiach.

b) Kwalifikowalność

- (99) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe.

c) Zastosowanie w praktyce

- (100) Program EC składa się z dwóch podprogramów: programu „Pre-Shipment Export Credit”, który obejmuje kredyty udzielane eksporterowi na sfinansowanie zakupu, przetwarzania, wytwarzania, pakowania lub wysyłki towarów przed dokonaniem wywozu, oraz programu „Post-Shipment Export Credit”, który zapewnia kapitał operacyjny w postaci pożyczek na sfinansowanie należności z tytułu eksportu. Od dnia 1 lipca 2010 r. banki komercyjne stosują nowy system stawek podstawowych obowiązujący wobec wszystkich zaliczek na kredyty eksportowe w rupiach. W odniesieniu do EC w walucie obcej RBI ustanawia maksymalny pułap stóp procentowych mających zastosowanie do kredytów eksportowych, które mogą być stosowane przez banki komercyjne wobec eksportera. RBI zaleca również bankom udostępnienie określonej kwoty własnych kredytów bankowych netto na rzecz finansowania wywozu.
- (101) W wyniku stosowania postanowień okólników głównych RBI eksporterzy mogą uzyskać kredyty eksportowe o preferencyjnych stopach procentowych w porównaniu do stóp procentowych zwykłych kredytów komercyjnych („kredyty gotówkowe”), których warunki ustalone są jedynie w zależności od warunków rynkowych. Różnica w stopach procentowych może być mniejsza dla przedsiębiorstw o dobrej zdolności kredytowej. Mogą bowiem one nawet uzyskać kredyty eksportowe i gotówkowe na tych samych warunkach.

(102) Stwierdzono, że wszyscy objęci próbą producenci eksportujący korzystali z tego programu podczas OD.

d) Wnioski dotyczące programu EC

(103) Preferencyjne stopy procentowe kredytu w ramach programu EC, ustanowionego w okólniku głównym RBI, o którym mowa w motywie 98, mogą obniżyć koszty odsetek dla eksportera w porównaniu z kosztami kredytu ustalonymi wyłącznie przez warunki rynkowe i w tym przypadku umożliwiają eksporterowi uzyskanie korzyści w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

(104) Mimo iż kredyty preferencyjne w ramach programu EC są przyznawane przez banki komercyjne, to korzyść ta stanowi wkład finansowy ze strony władz publicznych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W tym kontekście należy zauważyć, że ani w art. 3 ust. 1 lit a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego, ani w art. 1.1 lit. a) pkt 1 ppkt (iv) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych nie są wymagane opłaty za prowadzenie rachunków funduszy publicznych, np. spłaty banków komercyjnych przez władze publiczne Indii, dla ustalenia subsydium, a wymagane są jedynie wytyczne od władz publicznych, jak realizować funkcje określone w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iii) rozporządzenia podstawowego. RBI jest organem publicznym i jest objęty definicją „władzy publicznej” w rozumieniu art. 2 lit b) rozporządzenia podstawowego. Jest on w 100 % własnością rządu, realizuje cele polityki publicznej, np. politykę monetarną, a jego władze są wyznaczane przez władze publiczne Indii. RBI kieruje działalnością jednostek prywatnych w rozumieniu art. 3 ust. 1) lit. a) ppkt (iv) tiret drugie rozporządzenia podstawowego, ponieważ banki komercyjne są związane określonymi przez niego warunkami, między innymi dotyczącymi ustalania stóp procentowych na kredyty eksportowe, podawanymi jako obowiązkowe w okólniku głównym RBI, oraz przepisami RBI stanowiącymi, iż banki komercyjne muszą przeznaczać pewną określoną kwotę udzielanych przez nie kredytów bankowych netto na finansowanie eksportu. Tym samym banki komercyjne zobowiązane są przez RBI do wykonywania funkcji wspomnianych w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, w tym przypadku do udzielania pożyczek w formie preferencyjnego finansowania eksportu. Taki bezpośredni transfer środków w formie pożyczek udzielanych pod pewnymi warunkami zwykle należałby do obowiązków władz publicznych, a stosowana praktyka nie różni się istotnie od praktyk zwykle stosowanych przez władze publiczne w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. Subsydium to uznawane jest za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych, ponieważ preferencyjne stopy procentowe są dostępne wyłącznie w odniesieniu do finansowania transakcji wywozowych, oraz są uwarunkowane wynikami wywozu, zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

e) Obliczenie kwoty subsydium

(105) Kwota subsydium została obliczona na podstawie różnicy pomiędzy odsetkami zapłaconymi za kredyty eksportowe wykorzystane w OD a kwotą odsetek należnych w przypadku zwykłych kredytów komercyjnych

wykorzystywanych przez przedsiębiorstwo objęte postępowaniem. Kwota odnośnego subsydium (licznik) została przydzielona do łącznej kwoty obrotów z wywozu zrealizowanego w OD jako właściwy mianownik, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ subsydium jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie miało odniesienia do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych towarów.

(106) Stopy subsydiowania w OD dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem, ustalone w odniesieniu do tego programu, wynoszą 0,25 %, 0,31 % i 0,44 %.

3.8. Program „Electricity Duty Exemption”

a) Podstawa prawna

(107) Program ten jest zawarty w Pakietowym programie zachęt 2007 władz publicznych stanu Maharasztra, rezolucja nr PSI-1707/(CR-50)/IND-8 z dnia 30 marca 2007 r. W następstwie zmian do Pakietowego programu zachęt 2007 wprowadzonych przez władze publiczne stanu Maharasztra w dniu 30 czerwca 2011 r., przewidziano przedłużenie okresu do dnia 31 sierpnia 2011 r.

b) Kwalifikowalność

(108) W wymienionej powyżej rezolucji wskazano kategorie przemysłu i przedsiębiorstw, które mogą być uważane za kwalifikujące się do zachęt w ramach programu 2007.

c) Zastosowanie w praktyce

(109) Aby zachęcić do przenoszenia infrastruktury przemysłowej na słabiej rozwinięte obszary, władze stanu Maharasztra opracowały pakiet zachęt do tworzenia/rozwoju jednostek przemysłowych w rozwijających się regionach stanu Maharasztra. Do celów tego programu w załączniku I do rezolucji sklasyfikowano obszary tego stanu kwalifikujące się do zachęt. Jednak o zachęty w ramach programu 2007 można ubiegać się tylko wtedy, gdy świadectwo kwalifikowalności zostało wydane w ramach programu 2007 przez agencję wykonawczą, a kwalifikująca się jednostka spełniała postanowienia/warunki świadectwa kwalifikowalności. Świadectwo kwalifikowalności jest wydawane przez agencję wykonawczą ze skutkiem od dnia rozpoczęcia produkcji handlowej przez kwalifikującą się jednostkę.

(110) Zwolnienie z podatków od energii elektrycznej jest przyznawane na okres 15 lat nowym kwalifikującym się jednostkom utworzonym na wskazanych obszarach. W innych częściach stanu jednostki zorientowane na wywóz („EOU”) w 100 %, jednostki zajmujące się technologią informacyjną i biotechnologią również będą zwolnione z podatków od energii elektrycznej na okres 10 lat.

(111) W toku dochodzenia ustalono, że jedno objęte próbą przedsiębiorstwo będące EOU zlokalizowaną w stanie Maharasztra skorzystało z tego programu w OD.

d) Wniosek w sprawie programu „Electricity Duty Exemption”

(112) Zwolnienie z podatków od energii elektrycznej stanowi subsydium w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ

jest to finansowy wkład władz publicznych Indii, które przyznały korzyści eksporterom objętym dochodzeniem.

- (113) Przedmiotowy program subsydiowania jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że w samych przepisach, na podstawie których działa organ przyznający subsydlum, ograniczono dostęp do tego programu do przedsiębiorstw na określonym obszarze geograficznym.
- (114) W związku z powyższym subsydlum to uznaje się za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

e) Obliczenie kwoty subsydiów

- (115) Zgodnie z art. 3 ust 2 i art. 5 rozporządzenia podstawowego kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została wyliczona w kategoriach korzyści przyznanych odbiorcy w związku z produktem objętym postępowaniem, których istnienie

stwierdzono w OD. Wartość ta (licznik) została przydzielona do łącznego obrotu uzyskanego przez producenta eksportującego ze sprzedaży produktu objętego postępowaniem w OD, ponieważ subsydlum nie jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych, na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

- (116) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla przedsiębiorstwa objętego postępowaniem w trakcie OD wynosi 0,09 %.

3.9. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

- (117) Na podstawie ustaleń stwierdzono, że łączne kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, wyrażone *ad valorem*, wahały się od 3,2 % do 16,5 %, jak przedstawiono w poniższej tabeli:

Tabela 1

Program	EPCG	DEPB	AA	EOU	EC	FP	Electricity duty exemption	Razem
Przedsiębiorstwo:								
Viraj Profiles Ltd.	0,16 %			2,73 %	0,25 %		0,09 %	3,2 %
Raajratna Ventures Ltd.	0,19 %	4,70 %	2,94 %		0,44 %	4,80 %		13,0 %
Agarwal Fastners Pvt. Ltd.	0,11 %	6,53 %			0,31 %	4,80 %		11,7 %
Współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą	0,16 %	5,53 %	2,94 %		0,25 %	4,80 %		13,6 %
Inne przedsiębiorstwa	0,16 %	5,53 %	2,94 %	2,73 %	0,25 %	4,80 %	0,09 %	16,5 %

- (118) Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego margines subsydiowania dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących, obliczony na podstawie średniej ważonej marginesu subsydiowania ustalonego dla każdego z programów przynoszących korzyści przedsiębiorstwom współpracującym objętym próbą, wyniósł 13,6 %. Do celów obliczenia średniego ważonego marginesu subsydiowania dla próby kwoty subsydiowania ustalone dla EOU oraz „Electricity Duty Exemption” w ramach Pakietowego programu zachęt władz publicznych stanu Maharashtra (tj. mające zastosowanie tylko do EOU) zostały wyłączone z obliczeń, ponieważ ustalono, że zakres tych programów subsydiowania nie obejmował dwóch współpracujących nieobjętych próbą przedsiębiorstw. W szczególności w odniesieniu do EOU nie jest możliwe połączenie korzyści powiązanych z EOU z korzyściami w ramach innych programów. Zwolnienia z podatków od energii elektrycznej są natomiast dostępne dla EOU lub przedsiębiorstw zlokalizowanych w pewnych regionach stanu Maharashtra. Dlatego też zbiór beneficjentów w ramach tego programu jest zbyt ograniczony, aby mógł być uznany za mający zastosowanie do przedsiębiorstw nieobjętych próbą.
- (119) W odniesieniu do wszystkich innych eksporterów w Indiach Komisja ustaliła najpierw poziom współpracy. Jak wspomniano w motywie 10 powyżej, z porównania

między danymi Eurostatu dotyczącymi przywozu i wielkością wywozu do Unii produktu objętego postępowaniem zgłoszoną w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem przez współpracujące przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw dokonujące wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem wynika, że producenci eksportujący z Indii współpracowali w bardzo dużym stopniu, tj. prawie w 100 %. Uwzględniając wysoki poziom współpracy, stopę subsydiowania dla wszystkich niewspółpracujących przedsiębiorstw ustanawia się na poziomie średniego ważonego marginesu subsydiowania ustalonego dla każdego z programów, które przyniosły korzyści współpracującym przedsiębiorstwom objętym próbą, tj. 16,5 %.

4. PRZEMYSŁ UNIJNY

4.1. Produkcja unijna

- (120) W celu ustalenia całkowitej produkcji unijnej wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące producentów unijnych, w tym informacje zawarte w skardze oraz dane zebrane od producentów unijnych przed rozpoczęciem dochodzenia oraz po jego rozpoczęciu, a także zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu uzyskane od objętych próbą producentów unijnych.

- (121) Na tej podstawie wielkość całkowitej produkcji unijnej w trakcie OD oszacowano na około 52 000 ton. Wielkość ta obejmuje produkcję wszystkich producentów unijnych, którzy zgłosili się w związku z postępowaniem, oraz szacowaną produkcję producentów, którzy się nie zgłosili.
- (122) Jak wskazano w powyższym motywie 14, w stosunku do producentów unijnych zastosowano w dochodzeniu kontrolę wyrwykową. Spośród 15 producentów unijnych, którzy dostarczyli danych przed wszczęciem postępowania, wybrano próbę pięciu przedsiębiorstw. Następnie, jak wyjaśniono w powyższym motywie 16, jedno z przedsiębiorstw zdecydowało o niepodejmowaniu współpracy w ramach dochodzenia. Pozostałe współpracujące i objęte próbą przedsiębiorstwa reprezentowały około 32 % całkowitej produkcji unijnej w OD i zostały uznane za reprezentatywne dla przemysłu unijnego. Przedsiębiorstwa objęte próbą są głównymi producentami i są zlokalizowane we Francji i we Włoszech, gdzie produkowane są największe ilości produktu objętego postępowaniem.

4.2. Przemysł unijny

- (123) Uznaje się, że wszyscy znani producenci unijni, o których mowa w powyższym motywie 120, stanowią przemysł unijny w rozumieniu art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 8 rozporządzenia podstawowego i będą oni dalej zwani „przemysłem unijnym”.

5. SZKODA

5.1. Uwagi wstępne

- (124) Przy ocenie odpowiednich czynników szkody wykorzystano również właściwe dane Eurostatu dotyczące przywozu wraz z danymi przedstawionymi w skardze i danymi zebranymi od producentów unijnych przed rozpoczęciem dochodzenia oraz po jego rozpoczęciu, włącznie ze zweryfikowanymi odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu uzyskanymi od objętych próbą producentów unijnych.
- (125) Analizę szkody z uwzględnieniem danych makroekonomicznych, takich jak moce produkcyjne i ich wykorzystanie, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie i wydajność, oparto na danych dla całego przemysłu unijnego.
- (126) Analizę szkody w odniesieniu do danych mikroekonomicznych takich jak ceny transakcji, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji, zdolność do pozyskania kapitału, zapasy oraz wynagrodzenia oparto na danych dla objętych próbą producentów unijnych.
- (127) Czterech objętych próbą producentów unijnych zostało włączonych do próby w ramach przeglądu wygaśnięcia środków antidumpingowych mających zastosowanie do przywozu elementów złącznych ze stali nierdzewnej pochodzących z Chin i Tajwanu⁽¹⁾, który zakończono w dniu 7 stycznia 2012 r. W wymienionym przeglądzie włączono do próby jedno inne przedsiębiorstwo, które nie zostało objęte próbą w obecnym dochodzeniu.

Zważywszy, że okres badany w odniesieniu do analizy szkody pokrywa się z okresem przeglądu wygaśnięcia, dane za lata 2008 i 2009 są identyczne z wyjątkiem danych dla tego jednego przedsiębiorstwa. Po ujawnieniu danych liczbowych za lata 2008 i 2009 można by ustalić wartości dotyczące tego przedsiębiorstwa, które nie zostało objęte próbą w obecnym postępowaniu. Dlatego też mikrowskaźniki takie jak zapasy, wynagrodzenia, inwestycje, przepływy środków pieniężnych, zwrot z inwestycji i rentowność zostały podane w formie zindeksowanej.

5.2. Konsumpcja w Unii

- (128) Konsumpcja w Unii została ustalona na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu unijnego w Unii, jak wskazano w skardze, oraz sprawdzona za pomocą odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu kontroli wyrwykowej oraz zweryfikowanych danych uzyskanych od producentów objętych próbą. Ponadto uwzględniono także wielkość przywozu opartą na danych Eurostatu za okres badany.
- (129) Na tej podstawie ustalono, że konsumpcja w Unii przedstawiała się następująco:

Tabela 2

	2008	2009	2010	OD
Konsumpcja w Unii (w tonach)	120 598	101 143	122 345	131 457
Indeks (2008 = 100)	100	84	101	109

Źródło: Eurostat, dane zawarte w skardze i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (130) Łączna konsumpcja na rynku UE wzrosła o 9 % w okresie badanym. Między 2008 r. i 2009 r. nastąpił gwałtowny spadek o 16 %, wynikający rzekomo z globalnego negatywnego wpływu kryzysu gospodarczego na rynek, a po nim w latach 2009 i 2010 nastąpił wzrost konsumpcji o 21 % i o kolejne 7 % między 2010 r. i OD.

5.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (131) Przywóz z Indii do Unii kształtował się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 3

	2008	2009	2010	OD
Wielkość przywozu z Indii (tony)	14 546	18 883	21 914	24 072
Indeks (2008 = 100)	100	130	151	165
Udział w rynku	12,1 %	18,7 %	17,9 %	18,3 %
Indeks (2008 = 100)	100	155	149	152

Źródło: Eurostat i odpowiedzi producentów eksportujących na pytania zawarte w kwestionariuszu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 5 z 7.1.2012, s. 1.

- (132) Przywóz z Indii znacznie wzrósł w okresie badanym: o 65 %. Ten wzrost był najwyższy między 2008 r. i 2009 r. kiedy przywóz zwiększył się o 30 %, a konsumpcja spadła o 16 %. W perspektywie rocznej indyjski przywóz nadal rósł w 2010 r. (+ 16 %) i podczas OD (+ 10 %).

5.3.1. Ceny importowe i podcięcie cenowe

Tabela 4

Przywóz z Indii	2008	2009	2010	OD
Średnia cena w EUR/tonę	3 531	2 774	2 994	3 216
Indeks (2008 = 100)	100	79	85	91

Źródło: Eurostat i odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (133) Ceny przywozu z Indii ogólnie obniżyły się o 9 % podczas okresu badanego. Wyjaśnia to wzrost udziału Indii w rynku z 12,1 % do 18,3 % w tym samym okresie. Najwyższy wzrost nastąpił między 2008 r. i 2009 r., kiedy eksporterzy indyjscy zdobyli ponad 6 punktów procentowych udziału w rynku.

- (134) W celu przeanalizowania podcięcia cenowego w OD porównano średnie ważone ceny sprzedaży według typu produktu wytwarzanego przez objętych próbą producentów unijnych stosowane wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowane do poziomu *ex-works*, z odpowiadającymi średnimi ważonymi cenami przywozu z Indii dla pierwszego niepowiązanego klienta na rynku unijnym, ustalonymi na podstawie CIF z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi obowiązujące cła i koszty ponoszone po przywozie.

- (135) Porównania cen dokonano na podstawie typu produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz pomniejszonych o bonifikaty i rabaty. Wynik porównania, wyrażony jako wartość procentowa obrotów objętych próbą producentów unijnych w OD, wykazał podcięcie cenowe wynoszące od 3 % do 13 %.

5.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (136) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu subsydiowanego z Indii na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych, które ustalono w odniesieniu do przemysłu unijnego w okresie badanym.

5.4.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

Tabela 5

	2008	2009	2010	OD
Wielkość produkcji (w tonach)	69 514	56 396	62 213	51 800
Indeks (2008 = 100)	100	81	89	75
Moce produkcyjne (w tonach)	140 743	127 200	128 796	111 455
Indeks (2008 = 100)	100	90	92	79
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	49 %	44 %	48 %	46 %
Indeks (2008 = 100)	100	90	98	94

Źródło: Przemysł unijny w ujęciu łącznym.

- (137) Powyższa tabela pokazuje, że produkcja zmniejszyła się znacznie w okresie badanym: o 25 %. Wraz ze spadkiem popytu produkcja obniżyła się gwałtownie o 19 % w 2009 r., a następnie wzrosła o około 10 % w 2010 r. W OD produkcja unijna spadła o około 17 % w porównaniu z poprzednim rokiem, pomimo wzrostu konsumpcji w Unii o 7 %.

- (138) Moce produkcyjne przemysłu unijnego w okresie badanym spadły o około 21 %. Wykorzystanie mocy produkcyjnych również obniżyło się w okresie badanym i wciąż utrzymywało się na poziomie poniżej 50 %.

5.4.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

Tabela 6

	2008	2009	2010	OD
Wielkość sprzedaży (w tonach)	56 042	44 627	45 976	48 129
Indeks (2008 = 100)	100	80	82	86
Udział w rynku	46,5 %	44,1 %	37,6 %	36,6 %
Indeks (2008 = 100)	100	95	81	79

Źródło: Przemysł unijny w ujęciu łącznym.

- (139) W kontekście rosnącej konsumpcji (+ 9 %) wielkość sprzedaży produktu podobnego na rzecz pierwszego niezależnego klienta w Unii zmniejszyła się o 14 % w okresie badanym. W konsekwencji udział w rynku obniżył się z 46,5 % w 2008 r. do 36,6 % w OD. Po gwałtownym spadku sprzedaży w 2009 r. (- 20 %) nastąpił niewielki wzrost w 2010 r. i w OD.

5.4.3. Wzrost

- (140) Konsumpcja w Unii wzrosła o 9 % między 2008 r. i OD. Jednak wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszyły się w tym samym okresie, odpowiednio o 14 % i o 21 %. Jednocześnie przywóz z Indii znacznie wzrósł: o 65 %.

5.4.4. Zatrudnienie

Tabela 7

	2008	2009	2010	OD
Liczba zatrudnionych	1 007	863	821	761
Indeks (2008 = 100)	100	86	82	76
Wydajność (jednostka/ pracownik) Indeks (2008 = 100)	100	95	110	99

Źródło: Przemysł unijny w ujęciu łącznym.

- (141) W wyniku zmniejszenia zatrudnienia w przemyśle unijnym liczbę pracowników w okresie badanym ograniczono o 24 %. Między 2008 r. a OD koszty pracy na pracownika zwiększyły się o 6 %.
- (142) Wydajność pracowników przemysłu unijnego, mierzona jako roczna produkcja na osobę zatrudnioną, spadła nieznacznie w okresie badanym: o 1 %. Osiągnęła najniższy poziom w 2009 r., po czym zaczęła rosnąć w OD.

5.4.5. Średnie ceny jednostkowe w Unii

Tabela 8

	2008	2009	2010	OD
Cena jednostkowa w UE dla niepowiązanych klientów (EUR za tonę)	4 336	2 792	3 914	4 244
Indeks (2008 = 100)	100	64	90	98

Źródło: Odpowiedzi producentów objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (143) Średnie ceny sprzedaży uległy w okresie badanym obniżeniu o 2 %. W 2009 r. przemysł unijny musiał obniżyć swoje ceny sprzedaży o 36 %, w kontekście pogorszenia koniunktury gospodarczej i gwałtownego spadku indyjskich cen importowych (-21 %). Podczas 2010 r. i w OD ceny sprzedaży przemysłu unijnego znowu wzrosły.
- (144) Dochodzenie wykazało, że spadek cen sprzedaży w 2009 r., odzwierciedlał spadek kosztów, które obniżyły się o 18 % w porównaniu z poziomem w 2008 r. Spadek kosztów wynikał głównie ze spadku cen surowców, zwłaszcza niklu, który charakteryzował się niestabilną dynamiką cenową. Jednak przemysł unijny był

zmuszony do obniżenia cen sprzedaży w stopniu przewyższającym spadek kosztów, z uwagi na napływ taniego przywozu z Indii w 2009 r.

5.4.6. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

Tabela 9

	2008	2009	2010	OD
Rentowność sprzedaży UE (% sprzedaży netto) Indeks (2008 = 100)	-100	-442	-74	-24
Przepływy środków pieniężnych Indeks (2008 = 100)	-100	-1 827	-40	171
Inwestycje (EUR) Indeks (2008 = 100)	100	29	59	6
Zwrot z inwestycji Indeks (2008 = 100)	-100	-284	-59	-28

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (145) W toku dochodzenia wykazano, że nawet jeżeli spadek cen sprzedaży częściowo odzwierciedlał spadek kosztów, ceny przemysłu unijnego podlegały presji ze strony przywozu elementów złącznych ze stali nierdzewnej z Indii. Rentowność przemysłu unijnego była ujemna od początku okresu badanego. W szczególności w 2009 r. przemysł unijny był zmuszony do obniżenia cen sprzedaży w stopniu przewyższającym spadek kosztów, z uwagi na napływ taniego przywozu z Indii. Doprowadziło to do znacznego pogorszenia rentowności we wspomnianym roku. W 2010 r. i w OD rentowność poprawiła się, lecz wciąż była ujemna.
- (146) Przepływy środków pieniężnych, które oznaczają zdolność przemysłu do samofinansowania działalności, podążały za trendem, który charakteryzował rentowność. Osiągnęły najniższy poziom w 2009 r., a następnie rosły i stały się dodatnie w OD.
- (147) Po inwestycjach w produkcję elementów złącznych ze stali nierdzewnej w 2008 r. inwestycje spadły o około 94 % w okresie badanym. Zwrot z inwestycji wykazał podobny negatywny trend zgodny z ujemnymi wynikami osiągniętymi przez przemysł unijny w okresie badanym i pozostawał wciąż ujemny.
- (148) Zmiany rentowności, przepływów środków pieniężnych oraz niski poziom inwestycji wskazują na to, że objęci próbą producenci UE mogli mieć trudności z pozyskaniem kapitału.

5.4.7. Zapasy

Tabela 10

	2008	2009	2010	OD
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego Indeks (2008 = 100)	100	92	100	103

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (149) Wielkość zapasów objętego próbą przemysłu unijnego wzrosła o 3 % w okresie badanym. W 2009 r. stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się o 8 %, a następnie w 2010 r. i w OD wzrósł odpowiednio o 8 % i 3 %.

5.4.8. Wielkość marginesu subsydiowania

- (150) Z uwagi na skalę, udział w rynku i ceny subsydiowanego przywozu z Indii wpływ rzeczywistych marginesów subsydiowania na przemysł unijny nie może być uważany za nieistotny.

5.5. Wnioski dotyczące szkody

- (151) W toku dochodzenia wykazano, że w okresie badanym większość wskaźników szkody, takich jak wielkość produkcji (- 25 %), wykorzystanie mocy produkcyjnych (- 6 %), wielkość sprzedaży (- 14 %), udział w rynku (- 21 %) i zatrudnienie (- 24 %) pogorszyła się. W kontekście rosnącej konsumpcji zarówno wielkość sprzedaży, jak i udział w rynku spadły. Wielkość sprzedaży wzrosła nieznacznie w 2010 r. i w OD w porównaniu z 2009 r.; jednak przemysł unijny nie był w stanie odzyskać utraconego udziału w rynku z uwagi na napływ indyjskiego przywozu, który stale zwiększał się w okresie badanym i którego ceny nieustannie podcinały ceny przemysłu unijnego.
- (152) Ponadto znacznie pogorszyły się wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi przemysłu unijnego, takie jak przepływy środków pieniężnych i rentowność. Oznacza to, że zdolność przemysłu wspólnotowego do pozyskania kapitału była osłabiona.
- (153) W związku z powyższym stwierdzono, że przemysłowi unijnemu została wyrządzona istotna szkoda, w rozumieniu art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

6. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

6.1. Wprowadzenie

- (154) Zgodnie z art. 8 ust. 5 i art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy przywóz subsydiowany pochodzący z Indii wyrządził szkodę przemysłowi unijnemu w takim stopniu, iż można ją sklasyfikować jako istotną. Oprócz przywozu subsydiowanego zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu unijnego, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywozowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

6.2. Wpływ przywozu subsydiowanego

- (155) W toku dochodzenia wykazano, że konsumpcja w Unii wzrosła o 9 % w okresie badanym, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła o 14 %, a udział w rynku zmniejszył się o 21 %. Jednocześnie przywóz subsydiowany z Indii wzrósł gwałtownie: o 65 % i powiększył swój udział w rynku o 52 %.
- (156) W 2010 r. i w OD konsumpcja w Unii wzrosła wraz z ogólnym ożywieniem koniunktury. Jednak wielkość sprzedaży przemysłu unijnego wzrosła tylko nieznacznie w 2010 r. (+ 3 %) oraz w OD (+ 4,7 %). Z drugiej strony dochodzenie wykazało roczny wzrost indyjskiego przywozu o 16 % w 2010 r. i o 10 % w OD.
- (157) Przywóz subsydiowany z Indii wywarł presję na przemysł unijny w szczególności w 2009 r., kiedy wzrósł o 30 % w porównaniu z 2008 r. i zyskał 6,6 punktu procentowego pod względem udziału w rynku. W tym samym roku sprzedaż przemysłu unijnego spadła o 20 %.
- (158) W odniesieniu do presji cenowej w 2009 r. średnie indyjskie ceny importowe zmniejszyły się o 21 %, zmuszając przemysł unijny do obniżenia cen sprzedaży o 36 %. Spadek ten był wyższy od obniżki kosztów. Opiszana sytuacja doprowadziła do znacznego pogorszenia rentowności, która znacznie zmniejszyła się w 2009 r.
- (159) Ceny przywozu z Indii spadły ogólnie o 9 % w okresie badanym i pozostawały wciąż niższe od cen importowych reszty świata i cen sprzedaży przemysłu unijnego.
- (160) W związku z powyższym uznaje się, że istotny wzrost przywozu subsydiowanego z Indii, którego ceny nieustannie podcinały ceny przemysłu unijnego, miał decydujący wpływ na istotną szkodę poniesioną przez przemysł unijny, co jest odzwierciedlone w słabej sytuacji finansowej tego przemysłu, znaczącym spadku wielkości sprzedaży i udziału w rynku oraz w pogorszeniu się prawie wszystkich wskaźników szkody.

6.3. Wpływ innych czynników

6.3.1. Przywóz z innych państw trzecich

Tabela 11

	2008	2009	2010	OD
Wielkość przywozu z innych państw trzecich w tonach	50 010	37 633	54 454	59 255
Indeks (2008 = 100)	100	75	109	118
Udział w rynku przywozu z innych państw trzecich	41,5 %	37,2 %	44,5 %	45,1 %
Indeks (2008 = 100)	100	90	107	109
Średnie ceny przywozu z innych państw trzecich w EUR/tonę	5 380	5 236	5 094	5 234
Indeks (2008 = 100)	100	97	95	97
Wielkość przywozu z Malezji (tony)	13 712	9 810	9 611	9 966
Udział w rynku przywozu z Malezji	11,4 %	9,7 %	7,9 %	7,6 %
Średnie ceny przywozu z Malezji w EUR/tonę	4 203	2 963	3 324	3 633
Wielkość przywozu z Filipin (tony)	7 046	5 406	15 576	18 149
Udział w rynku przywozu z Filipin	5,8 %	5,3 %	12,7 %	13,8 %
Średnie ceny przywozu z Filipin w EUR/tonę	4 645	3 474	3 714	3 912
Wielkość przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej (tony)	2 332	2 452	3 217	3 288
Udział w rynku przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej	1,9 %	2,4 %	2,6 %	2,5 %
Średnie ceny przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej w EUR/tonę	4 004	4 561	5 272	5 648

	2008	2009	2010	OD
Wielkość przywozu z Tajwanu (tony)	4 304	3 703	6 451	6 640
Udział w rynku przywozu z Tajwanu	3,6 %	3,7 %	5,3 %	5,1 %
Średnie ceny przywozu z Tajwanu w EUR/tonę	5 092	4 719	4 755	4 943

Źródło: Eurostat.

(161) Na podstawie danych Eurostatu stwierdza się, że wielkość przywozu do Unii elementów złącznych ze stali nierdzewnej pochodzących z innych państw trzecich wzrosła w okresie badanym o 18 %. W tym samym czasie średnie ceny importowe spadły o około 3 % w okresie badanym, a udział tego przywozu w rynku wzrósł o około 9 %.

(162) Od dnia 19 listopada 2005 r. obowiązywały środki antidumpingowe względem przywozu elementów złącznych ze stali nierdzewnej z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu. Pomimo tych środków wspomniany przywóz zwiększył się znacznie w okresie badanym, natomiast udziały w rynku pozostały niewielkie, odpowiednio na poziomie 2,5 % i 5,1 % w OD. Innymi ważnymi źródłami przywozu są Filipiny i Malezja. Przywóz z Filipin wzrósł znacząco w okresie badanym, powiększając swój udział w rynku z 5,8 % w 2008 r. do 13,8 % w OD.

(163) W odniesieniu do Malezji odnotowano tendencję spadkową w okresie badanym, jednak przywóz utrzymał udział w rynku na poziomie 7,6 % w OD. Przywóz z Filipin wzrósł znacząco w okresie badanym. Jednak zgodnie z poniższymi ustaleniami średnia cena importowa była dużo wyższa, tj. o około 20 %, od średniej ceny indyjskich elementów złącznych ze stali nierdzewnej.

(164) W odniesieniu do cen importowych średnie ceny przywozu z innych państw trzecich prawie nie zmieniały się w okresie badanym i utrzymywały się powyżej średnich cen sprzedaży przemysłu unijnego oraz indyjskich średnich cen importowych.

(165) Uwzględniając powyższe fakty, stwierdzono tymczasowo, że przywóz z innych państw trzecich nie narusza związku przyczynowego między wpływem przywozu subsydiowanego z Indii a istotną szkodą wyrządzoną przemysłowi unijnemu.

6.3.2. Kryzys gospodarczy

(166) Kryzys gospodarczy stanowi częściowe wyjaśnienie zmniejszenia się konsumpcji w Unii w 2009 r. Jednak warto zauważyć, że pomimo spadku konsumpcji o 16 % w 2009 wielkość indyjskiego przywozu wzrosła o 30 %.

- (167) W 2010 r. i w OD konsumpcja w Unii wzrosła wraz z ogólnymżywieniem koniunktury. Jednak wielkość sprzedaży przemysłu unijnego wzrosła tylko o 3 % w 2010 r. oraz o 4,7 % w OD. W tym czasie roczny wzrost indyjskiego przywozu wyniósł odpowiednio 16 % i 10 %.
- (168) W normalnych warunkach gospodarczych i przy braku silnej presji cenowej ze strony zwiększonych wielkości przywozu subsydiowanego przemysł unijny miałby być może pewne trudności z odpowiedzią na spadek konsumpcji oraz następujący po nim wzrost stałych jednostkowych kosztów produkcji ze względu na obniżone wykorzystanie mocy produkcyjnych. Przywóz subsydiowany pogłębił wpływ pogorszenia koniunktury gospodarczej i nawet w okresie ogólnegożywienia koniunktury przemysł unijny nie był w stanie poprawić swojej sytuacji i odzyskać udziałów w rynku utraconych na rzecz indyjskiego przywozu.
- (169) Dlatego też chociaż kryzys gospodarczy w latach 2008-2009 mógł mieć wpływ na ogólnie słabe wyniki przemysłu unijnego, nie można uznać, że wpływ ten był na tyle duży, by oznaczał zerwanie przyczynowego między przywozem subsydiowanym a szkodą dla przemysłu unijnego.

6.3.3. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego objętego próbą.

Tabela 12

	2008	2009	2010	OD
Sprzedaż eksportowa w tonach	967	689	933	884
Indeks (2008 = 100)	100	71	97	91
Jednostkowa cena sprzedaży w EUR	4 770	3 060	4 020	4 313
Indeks (2008 = 100)	100	64	84	90

- (170) W okresie badanym wielkość sprzedaży eksportowej objętego próbą przemysłu unijnego zmalała o 9 %, a średnia cena eksportowa spadła o 10 %. Nie można wykluczyć, że negatywny trend wyników eksportowych mógł mieć dalszy ujemny wpływ na przemysł unijny, uznaje się jednak, że ze względu na niską wielkość wywozu w stosunku do sprzedaży na rynku unijnym wpływ ten nie narusza związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym a ustaloną szkodą.

6.4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (171) Z powyższej analizy wynika, że w okresie badanym wystąpił znaczny wzrost wielkości i udziału w rynku taniego przywozu subsydiowanego z Indii. Ponadto ustalono, że przywóz ten stale podcinał ceny stosowane przez przemysł unijny na rynku unijnym.

- (172) Ten wzrost wielkości i udziału subsydiowanego indyjskiego przywozu w rynku utrzymywał się nawet w 2009 r., gdy konsumpcja w Unii spadła o 16 %, oraz zbiegł się ze zmniejszeniem udziału przemysłu unijnego w rynku podczas tego samego okresu.
- (173) Począwszy od 2008 r. w kontekście spowolnienia gospodarczego i nagłego spadku konsumpcji w Unii, indyjscy producenci eksportujący zdołali znacznie zwiększyć swoje udziały w rynku. Sytuacja ta zbiegła się ze zmniejszeniem udziału przemysłu unijnego w rynku i nagłym spadkiem rentowności oraz innych wskaźników finansowych. W okresie badanym napływ taniego przywozu subsydiowanego z Indii, który stale podcinał ceny przemysłu unijnego, wywarł ogólny negatywny wpływ na sytuację finansową przemysłu unijnego. Nawet jeżeli sytuacja poprawiła się nieznacznie w OD, przemysł unijny nie był w stanie odzyskać utraconego udziału w rynku, a rentowność pozostała ujemna.
- (174) Analiza pozostałych znanych czynników, włącznie z kryzysem gospodarczym, które mogły spowodować szkodę poniesioną przez przemysł unijny, wykazała, że czynniki te nie mają charakteru powodującego zerwanie związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym z Indii a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (175) Na podstawie powyższej analizy stwierdzono tymczasowo, że przywóz subsydiowany z Indii wyrządził istotną szkodę przemysłowi unijnemu w rozumieniu art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

7. INTERES UNII

7.1. Uwaga wstępna

- (176) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego Komisja sprawdziła, czy pomimo sformułowania wniosku o wyrządającym szkodę subsydiowaniu istnieją istotne powody, aby stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii. Interes Unii określono na podstawie analizy wszystkich zaangażowanych interesów, tj. interesu przemysłu unijnego, importerów oraz użytkowników produktu objętego postępowaniem.

7.2. Interes przemysłu unijnego

- (177) Przemysł unijny poniósł istotną szkodę spowodowaną przywozem subsydiowanym z Indii. Przypomina się, że większość wskaźników szkody wykazała negatywną tendencję w okresie badanym. Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne środki, dalsze pogarszanie się sytuacji przemysłu unijnego jest nieuniknione.

- (178) Oczekuje się, że nałożenie tymczasowych ceł wyrównawczych przywróci efektywne warunki handlu na rynku unijnym, dzięki czemu przemysł unijny będzie mógł odpowiednio dostosować ceny produktu objętego dochodem, tak by odzwierciedlały koszty poszczególnych składników i warunki rynkowe. Można również oczekiwać, że wprowadzenie tymczasowych środków umożliwi przemysłowi unijnemu odzyskanie przynajmniej części udziału w rynku utraconego w okresie badanym i będzie mieć dalszy pozytywny wpływ na jego rentowność i ogólną sytuację finansową.
- (179) Jeżeli środki nie zostaną wprowadzone, należy spodziewać się dalszej utraty udziału w rynku oraz tego, że przemysł unijny nadal będzie przynosić straty. Sytuacji tej nie można utrzymywać w perspektywie średnio- lub długookresowej. Biorąc pod uwagę poniesione straty i kosztowne inwestycje poczynione w produkcji na początku okresu badanego, można oczekiwać, iż większość producentów unijnych nie byłaby w stanie uzyskać zwrotu kosztów swoich inwestycji w przypadku, gdyby środki nie zostały wprowadzone. Ponadto oczekuje się, że wprowadzenie środków wyrównawczych pomoże utrzymać poziom zatrudnienia, który nieustannie zmniejszał się w okresie badanym.
- (180) W związku z powyższym stwierdza się tymczasowo, że wprowadzenie środków wyrównawczych leżałoby w interesie przemysłu unijnego.

7.3. Interes użytkowników i importerów

- (181) Użytkownicy nie współpracowali w niniejszym dochodzeniu; skontaktowano się z 20 użytkownikami, ale żaden nie udzielił odpowiedzi na pytania w przesłanych do nich kwestionariuszach. W odniesieniu do importerów kwestionariusze przesłano dwóm niepowiązanym importerom, którzy wyrazili chęć współpracy, lecz nie uzyskano od nich odpowiedzi.
- (182) Przypomina się, że w poprzednim dochodzeniu w sprawie tego samego produktu współpraca użytkowników była bardzo ograniczona. W ostatnim przeglądzie wygaśnięcia środków antydumpingowych mających zastosowanie wobec elementów złącznych ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu skontaktowano się z tymi samymi użytkownikami, ale żaden nie współpracował w toku tamtego dochodzenia ⁽¹⁾.
- (183) Zgodnie ze skargą, w przypadku wprowadzenia środków względem przywozu elementów złącznych ze stali nierdzewnej z Indii wpływ na użytkowników byłby nieznaczący, mając na uwadze, że produkty te reprezentują jedynie ułamek ich kosztów całkowitych. W skardze podano szacunkową wartość udziału kosztów elementów złącznych ze stali nierdzewnej w produkcji samochodu oraz pralki/zmywarki. W obu przypadkach stwierdzono,

że elementy złączne ze stali nierdzewnej stanowią niewielką część całkowitych kosztów wytworzenia wymienionych produktów.

- (184) Mając na uwadze niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu unijnego (46 % w OD), w przypadku wprowadzenia środków wobec przywozu z Indii nie ma ryzyka niedoboru podaży na rynku. Ponadto istnieją inne źródła podaży, takie jak przywóz elementów złącznych ze stali nierdzewnej z innych państw, które nie są objęte jakimikolwiek środkami.
- (185) Wreszcie, poziom proponowanych środków jest umiarkowany i dlatego oczekuje się, że przywóz z Indii nadal będzie wprowadzany na rynek UE, ale po godziwych cenach.

7.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (186) Uwzględniając powyższe ustalenia, stwierdza się tymczasowo, że na podstawie dostępnych informacji dotyczących interesu Unii nie ma istotnych przesłanek przemawiających przeciwko wprowadzeniu tymczasowych środków na przywóz produktu objętego postępowaniem z Indii.

8. TYMCZASOWE ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

8.1. Poziom usuwający szkodę

- (187) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić tymczasowe środki wyrównawcze, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz subsydiowany.
- (188) W celu ustalenia poziomu takich środków wzięto pod uwagę ustalone marginesy subsydiowania, a także kwotę cła niezbędną do likwidacji szkody poniesionej przez przemysł unijny, jednak z zachowaniem ustalonego marginesu subsydium.
- (189) Przy obliczaniu poziomu opłat celnych niezbędnych do usunięcia skutków subsydiowania wyrządzającego szkodę uznano, że środki powinny umożliwić przemysłowi unijnemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego w Unii takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy do osiągnięcia dla tego rodzaju przemysłu w takim sektorze w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz subsydiowany. Uznaje się, że poziom zysku, jaki przemysł ten mógłby osiągnąć przy braku przywozu subsydiowanego powinno się ustalić na podstawie średniej marży zysku przed opodatkowaniem objętych próbą producentów unijnych w 2007 r., tj. przed okresem badanym, kiedy przemysł był jeszcze rentowny. Uważa się wobec tego, że za właściwe minimum zysku, którego przemysł unijny mógłby się spodziewać przy braku subsydiowania wyrządzającego szkodę, uznać można marżę zysku w wysokości 7 % obrotów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 5 z 7.1.2012, s. 1.

- (190) Na tej podstawie obliczono cenę produktu podobnego niewyrządzającą szkody przemysłowi unijnemu. Cenę niewyrządzającą szkody ustalono przez dostosowanie ceny sprzedaży objętych próbą producentów unijnych zgodnie z rzeczywistą stratą poniesioną/rzeczywistym zyskiem odnotowanym w OD oraz poprzez dodanie wspomnianej wyżej marży zysku.
- (191) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania średniej ważonej ceny importowej indyjskich współpracujących producentów eksportujących, ustalonej dla obliczeń podcięcia cenowego, z niewyrządzającą szkody ceną produktów sprzedawanych w OD przez przemysł unijny na rynku unijnym. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w formie odsetków średniej całkowitej wartości importowej CIF.

8.2. Środki tymczasowe

- (192) W świetle powyższych wniosków i zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia podstawowego stwierdza się, iż w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Indii powinny zostać wprowadzone tymczasowe środki wyrównawcze na poziomie marginesu subsydiowania lub szkody, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa, zgodnie z zasadą niższego cła.
- (193) W związku z powyższym stawki cła wyrównawczego zostały ustalone poprzez porównanie marginesów usunięcia szkody i marginesów subsydiowania. Stawki proponowanego cła wyrównawczego są zatem następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines subsydiowania	Margines szkody	Stawka tymczasowego cła wyrównawczego
Agarwal Fastners Pvt. Ltd.	11,7 %	20,9 %	11,7 %
Raajratna Ventures Ltd.	13,0 %	13,7 %	13,0 %
Viraj Profiles Limited	3,2 %	27,7 %	3,2 %
Współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą	13,6 %	17,3 %	13,6 %
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	16,5 %	20,9 %	16,5 %

- (194) Indywidualne stawki cła wyrównawczego określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) mają wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z Indii i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z

przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”.

- (195) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła wyrównawczego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

9. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (196) Powyższe tymczasowe ustalenia zostaną ujawnione wszystkim zainteresowanym stronom, którym zapewniona zostanie możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie. Ich uwagi zostaną przeanalizowane oraz, o ile będą uzasadnione, zostaną wzięte pod uwagę przed dokonaniem jakichkolwiek ostatecznych ustaleń. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie nałożenia ceł wyrównawczych dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone przy nakładaniu wszelkiego ostatecznego cła,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części objętych kodami CN 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 i 7318 15 70 oraz pochodzących z Indii.

2. Stawka tymczasowego cła wyrównawczego, stosowana do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa, jest następująca:

Przedsiębiorstwo	Stawka cła (%)	Dodatkový kod TARIC
Agarwal Fastners Pvt. Ltd., Vasai (East), Thane, Maharashtra	11,7	B266
Raajratna Ventures Ltd., Ahmedabad, Gujarat	13,0	B267
Viraj Profiles Limited, Boisar, Thane, Maharashtra	3,2	B268
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku	13,6	B269
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	16,5	B999

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaconiem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Nie naruszając przepisów art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2012 r.

2. Zgodnie z art. 31 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia w terminie jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres czterech miesięcy.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Indyjscy współpracujący producenci eksportujący, którzy nie zostali objęci próbą*Dodatkowy kod TARIC B269*

Nazwa przedsiębiorstwa	Miasto
Kundan Industries Ltd.	Bombaj
Lakshmi Precision Screws Ltd.	Rohtak